

Владыка-та тура вразъ главѣ-тѣ на приведенный-тѣ омофоръ-тѣ, чита надъ него молитвѣ-тѣ и приканува всички тѣ, колько-то стоѣтъ въ църквѣ-тѣ да ся помолихъ за посвящаемый-тѣ, за да слезне (дойде) на него благодать-та на Святый-тѣ Духъ. Священнослужащи-тѣ въ алтарь-тѣ на святительско-то прикануванье дѣйствительно отговарѣхъ съ тоекратно пѣніе на думы-тѣ: „Господи помилуй“ и пѣвцы-тѣ отъ лице на всичкій-тѣ народъ возносахъ истѣ-тѣ молитвѣ къ Господу, съ протезно пѣніе Господи помилуй. Православны Христiane! не бывайте невнимательны и безучастны само какъ глечае на това таинство, Кое-то ся съвършава предъ ваши-тѣ очи. Но приимайте участіе въ молитвѣ-тѣ на священнослужители-тѣ, въ таквы минуты, кога Духъ Святый презъ святительско-то рѣкоположеніе слиза съ благодать-тѣ си вразъ посвящаемый-тѣ.

Подиръ святительскѣ-тѣ молитвѣ рѣкоположенный-тѣ става отъ колѣна-та си и приима отъ владыкѣ-тѣ священны одежды, кои-то сѣ приличны на санъ-тѣ му. Владыка-та давайки на діаконъ-тѣ всякѣ принадлежность на служеніе то му дума: „достойнѣ“. Такъ думѣ, въ знакъ на согласіе-то съ архіерейско-то рѣшеніе, три пѣти пѣхъ въ алтарь-тѣ священнослужители-тѣ, и отъ странѣ на народъ-тѣ пѣвцы-тѣ.

Пощо ся облече въ священны-тѣ одежды (*), новопоставленный-тѣ діаконъ приима цѣлуванія отъ діаконы-тѣ въ знакъ на духовно-то си братско общеніе, и послѣ това пристѣпва да изпълнява діаконскѣ-тѣ си длъжность; сирѣчь: да служи при престолъ-тѣ. Онъ застанува отъ сѣвернѣ-тѣ странѣ на престолъ-тѣ съ рипидѣ въ рѣцѣ-тѣ си.

Во время на причастнѣ-тѣ причащавася по діаконскій-тѣ обычай. И въ конецъ-тѣ на-литургій-тѣ произноси ектеніѣ въ знакъ на това, чи едно отъ главны-тѣ му длъжности е да произноси ектеніи.

За посвященіе-то на пресвитеръ.

Посвященіе-то на пресвитеръ или попъ быва тойчасъ послѣ херувимскѣ-тѣ пѣснѣ, слѣдовательно, до освященіе-то на предложенны-тѣ дары. Това значи, чи посвящаемый-тѣ, из-

(*) За священны-тѣ діаконскы одежды глечай въ мое-то сочиненіе: «Изъясненіе на православно-то богослуженіе». 1867 г. С.П.б.